

Arrest

nr. 86 820 van 4 september 2012
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MAJUMDAR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 augustus 2011 het Rijk binnen en diende op 25 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 5 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Zafarwal (district Narowal, provincie Punjab). U bent minderjarig. U zou een soennitische moslim zijn. Uw vader en broers B. en I. zouden lid zijn van de 'Pakistan People's Party' ("PPP"). Uw vader zou mensen overtuigen om te stemmen voor de partij. Uw broer B. A. zou chauffeur geweest zijn van Z. M., een lokale leider van de "PPP". Je vader had een politieke vijand, M. M. R., die tot de 'Pakistan Muslim League-Nawaz' ("PML-N") zou behoren. Eind december 2010 zou er een gevecht hebben plaatsgevonden waarbij u, je vader en je broers betrokken en slaags geraakten met mensen van de "PML-N". U zou drie dagen in een ziekenhuis verbleven hebben. Op 25 april 2011 zouden mensen van de "PML-N", die gestuurd werden door M. M. R., uw broer B. A. ontvoerd hebben. Uw vader zou een 'First Information Report' ("FIR") hebben ingediend. De politie zou langs gekomen zijn bij uw woning om de zaak te onderzoeken. Op 28 of 29 april 2011 zouden mensen van de "PML-N" uw woning hebben beschoten. Uw vader stuurde uw broer I. A. naar vrienden. Uw vader zou ergens ondergedoken zijn. In mei 2011 zou u samen met uw moeder naar Lahore gegaan zijn om bij uw oom langs moederszijde, Allarakha, te gaan inwonen. Eind juli 2011 zou u alleen met de trein naar Karachi zijn gegaan. Uw andere broer I. A. zou in juni 2011 naar Korea zijn gegaan. U zou Pakistan verlaten hebben op 19 of 20 augustus 2011. In Karachi zou u een vliegtuig genomen hebben naar Abu Dabi. In Abu Dabi nam u een vliegtuig naar België. U diende in België op 25 augustus 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte, een origineel schoolcertificaat, een originele partijbrief van de "PPP", een originele First Information Report ("FIR") en een originele envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Hoewel u verklaarde omwille van de politieke moeilijkheden van uw vader en broers het land te zijn ontvlucht, kon nergens in uw asielaanvraag een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde worden waargenomen. Immers, zoals blijkt bent u zelf nooit in aanvaring gekomen met de Pakistaanse autoriteiten, noch werd u ooit veroordeeld door de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.22 en p.23). U verklaarde ook geen vrees te kennen voor de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.24). Weliswaar zouden er valse aanklachten tegen uw familie zijn opgesteld zoals u verklaarde. Echter zou dit gebeurd zijn nadat u Pakistan verliet (zie gehoorverslag CGVS p.22). U werd nooit op enig ander ogenblik in opspraak gebracht. U was ook nooit lid van een politieke partij in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.11). Uit vrees voor de politieke vijanden van uw vader en broers besloot uw oom langs moederszijde u naar het buitenland te sturen (zie gehoorverslag CGVS p.15 en p.22). Echter, bleef u niet alleen vaag in de beschrijving van het politieke profiel van uw vader en broers maar tevens aangaande de persoonlijke vijanden van uw vader en broers. Hierdoor rijzen er ernstige bedenkingen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond het politieke profiel van uw familie en de door u ingeroepen vrees voor vervolging in uw land van herkomst die hier rechtstreeks mee verbonden is.

Zo stelde u dat uw vader en broers lid waren van de "PPP" (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het is merkwaardig dat u, uitgezonderd dat de "PPP" Pakistan wil verbeteren, niets meer kan vertellen over de "PPP" (zie gehoorverslag CGVS p.13). Gezien uw vader en broers actief lid waren, kan verwacht worden dat u meer over de partij zou kunnen vertellen. Het is ook weinig waarschijnlijk gezien uw broers lid waren van de "PPP" dat u niet wist of er een jeugdorganisatie of studentenorganisatie is verbonden aan de "PPP" (zie gehoorverslag CGVS p.12). Aangaande de politieke vijand van uw familie kon u enkel zeggen dat hij een leider was van de partij en dat hij vroeger een MNA was (zie gehoorverslag CGVS p.24). U stelde dat het symbool van de partij een vlag is. U beschreef deze vlag als zijnde 'zoals de vlag van Pakistan'. Echter bevat de vlag van de "PPP" ook de kleuren zwart en rood wat niet zo is in de vlag van Pakistan (zie document 4, blauwe map). Het is opmerkelijk dat u deze twee andere kleuren niet aangeeft, aangezien u verklaarde dat er affiches in uw huis hingen en u een partijbrief voorlegde waar deze vlag op staat (zie gehoorverslag CGVS p.25 en document 3, groene map). Ter staving van het politieke profiel van uw familie legde u een partijbrief voor (zie document 3, groene map). Het is opmerkelijk dat de brief verwijst naar een ontvoering van een broer van u maar niet specificeert welke broer ontvoerd zou zijn. Des te meer is dit bevreemdend dat er geen naam is aangegeven omdat B. de chauffeur zou geweest zijn van een lokale partijleider (zie gehoorverslag CGVS p.11). Men kan dan ook verwachten dat de brief uw ontvoerde broer met naam en functie zou vermelden. Het is ook opmerkelijk dat de brief de politieke vijand met naam niet aangeeft.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan de ontvoering van uw broer B. A. door de politieke tegenstanders van uw familie omwille van volgende redenen. Uw broer zou ontvoerd zijn op 25 april 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.19). Ter staving van de ontvoering van uw broer legde u een "FIR" voor die volgens u door uw vader op 25 april 2011 werd ingediend (zie gehoorverslag CGVS p.19 en document 4, groene map). Volgens het document werd de "FIR" echter geregistreerd op 25 oktober 2011 (onderkant document 4, groene map). Dit blijkt ook uit de door u voorgelegde partijbrief. Deze partijbrief stelt dat de "FIR" werd geregistreerd op 25 oktober 2011 (zie document 3, groene map). Uit de "FIR" blijkt dat er data werden aangepast zoals in de eerste kader van de rechthoek (zie kader 1 "FIR") en boven de kader en ook in de tekst werd de data aangepast (zie tekst "FIR"). Het is heel duidelijk dat oktober werd veranderd in april (zie document 4, groene map). U stelde dat de datum onderaan betekent dat op die data een kopie werd overhandigd (zie gehoorverslag CGVS p.20). Het is weinig waarschijnlijk dat uw oom of iemand anders dit al in oktober 2011 zou hebben afgehaald aangezien u uw oom twintig dagen voor het gehoor (voorzien op 21 februari 2012) contacteerde voor documenten te verkrijgen en u deze documenten werden opgestuurd op 10 februari 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.7 en document 5, groene map). Indien uw oom reeds eerder in het bezit was van dit document, had hij dat eerder kunnen opsturen. Daarenboven blijkt uit de vertaling dat de "FIR" op 25 oktober 2011 werd opgesteld. Bovendien stelde u dat de politie een onderzoek uitvoerde op de plaats van de misdaad (zie gehoorverslag CGVS p.20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat in kolom 6 van de "FIR" de datum staat dat de politie vertrok van het politiekantoor (zie document 2, blauwe map). Dit vond volgens de vertaling van de "FIR" op 26 oktober 2011 plaats (zie vertaling en document 4, groene map). Uit bovenstaande bevindingen blijkt duidelijk dat de ontvoering niet plaats vond op 25 april 2011. De oorspronkelijke datum werd aangepast op maat van uw asielverhaal. Hierbij voegt het CGVS nog toe dat het gemakkelijk is om in Pakistan aan valse documenten te geraken (zie document 3, blauwe map). Er kan dus ook geen geloof worden gehecht aan de "FIR" en uw verklaringen aangaande de ontvoering van uw broer. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde feit dat personen van de "PML-N" na de ontvoering van uw broer uw huis beschoten op 28 of 29 april 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.21). Dit omdat het CGVS geen duidelijkheid heeft over het tijdstip van de ontvoering van uw broer.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan (zie document 1, blauwe 2 map). U kende geen problemen met extremistische elementen én u bent niet afkomstig uit de getroffen regio. Nergens blijkt dat ook dat u niet naar uw regio in Pakistan zou kunnen terugkeren. U komt dan ook niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch voor Subsidiaire Bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Immers vormen uw geboorteakte en schoolcertificaat enkel een bewijs van uw identiteit, dewelke op dit ogenblik niet ter discussie staat. De envelop kan zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker dient een "verzoekschrift tot nietigverklaring van tenuitvoerlegging" in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.*

St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504). Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. Bij de uiteenzetting van de middelen blijkt dat de verzoeker opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de materiele schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

3.2. Verzoeker voert aan dat zijn vader zijn gezin wilde behoeden tegen mogelijke vijanden en weinig kwijt wou tegen zijn vrouw en jongste zoon over zijn politieke activiteiten. Verzoeker stelt eveneens niet geïnteresseerd te zijn geweest in de politieke activiteiten van zijn vader en zijn broer en meent dat rekening moet gehouden worden met het profiel van een minderjarige. Verzoeker wijst op de gelijkenis tussen de Pakistaanse vlag en de PPP vlag en meent dat het feit dat hij de kleuren zwart en rood was vergeten, te maken heeft met de zenuwen tijdens het gehoor.

3.3. De commissaris-generaal beschikt over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om de politiek geïnspireerde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non* zoals blijkt uit hetgeen volgt.

3.3.1. Verzoeker heeft zelf geen politiek profiel, noch maakt hij dat van zijn vader en broer aannemelijk. Voor zover verzoekers relaas over de politieke activiteiten van zijn vader en broers geloofwaardig zou zijn – *quod non* – maakt verzoeker nergens aannemelijk dat dit hem aanbelangt, hij hiervoor vervolgd zou worden en hij desgevallend hiervoor geen beroep op de nationale autoriteiten zou kunnen doen. Verzoeker voert ook thans geen enkel element aan waaruit mogelijk een persoonlijke vrees voor vervolging kan blijken.

3.3.2. Voorts biedt verzoekers profiel als minderjarige geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid. Verzoeker was geen kind meer maar een adolescent toen de voorgehouden ontvoering en beschieting plaatsvonden. Verder is verzoekers vader zijn gehele leven actief geweest voor de PPP en was zijn broer zelfs als chauffeur werkzaam voor de PPP. In acht genomen de leefwereld van een

jongen van zeventien, kunnen minimale verklaringen van hem worden verwacht, zeker gezien de zwaarwichtigheid van de voorgehouden feiten, die bij eenieder die deze zou hebben meegemaakt onuitwisbare herinneringen zou veroorzaakt hebben. Dat men verzoeker zou behoed hebben is niet aannemelijk gezien zowel verzoekers vader als broer actief en zelfs werkzaam waren voor de PPP en dit niet aan verzoeker kan voorbijgegaan zijn wanneer hij thuis woonde. Indien overigens niet ontkend kan worden dat de vlaggen van Pakistan en de PPP een zekere gelijkenis vertonen, dan moet eveneens vastgesteld worden dat het meest in het oog springende element de kleuren van de PPP vlag zijn en niet zozeer het symbool in het midden, zeker gezien verzoeker verklaarde dat er ook affiches van de PPP in huis hingen (gehoorverslag p. 25).

In deze blijkt tevens dat de commissaris-generaal op diverse punten rekening gehouden heeft met verzoekers minderjarigheid. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem eveneens heeft bijgestaan bij het doorlopen van de asielprocedure. Verzoeker werd 21 februari 2012 gehoord op het Commissariaat-generaal in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid kregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar. Tevens werd de Minister er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoeker minderjarig was en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Verzoekers toevoeging aan het verzoekschrift van de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling en het eerste voogdijverslag voegt hier niets wezenlijks aan toe.

3.3.3. Daar waar verzoeker poneert dat hij niets te maken heeft met het geknoei met zijn documenten, stelt de Raad vast dat zowel de partijbief als de FIR de datum van 25 oktober 2011 vooropstellen, dan wel hebben proberen te verdoezelen, terwijl verzoeker op dit moment al asiel in België had aangevraagd. Deze documenten lijken dan ook *a posteriori* gefabriceerd te zijn ter adstructie van het asielrelaas.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is. Er zijn dan ook geen redenen om in te gaan op de vraag tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK